

COLECȚIA MEDIA CHRISTIANA | SERIA LUMINA

NOTĂ EDITORIALĂ

DĂ SÂNGE ȘI IA DUH!

INTERVIURI CU DUHOVNICI
ORTODOCȘI

Carte publicată cu binecuvântarea
Preafericitului Părinte

DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Editura TRINITAS a Patriarhiei Române

București – 2015

CUPRINS

355

Notă editorială 5

Arhim. PAISIE OLARU

Mănăstirea Sihăstria

„Mila lui Dumnezeu mă va mântui
și pe mine și pe fiii mei duhovnicești” 9

Arhim. ARSENIE PAPACIOC

Mănăstirea „Sfânta Maria” – Techirgiol

Trăirea duhovnicească nu se poate
măsura cu metrul 21

La sfârșitul vieții, Dumnezeu va pune notele,
bune sau rele 35

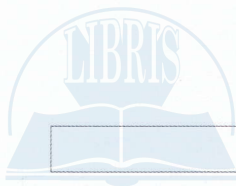
„Bărbatul este capul care conduce,
femeia este inima care înfierbântă” 43

Treptele desăvârșirii 49

Monahul VLASIE AGHIORITUL

Schitul românesc „Prodromu” din Sfântul Munte Athos

Cel mai greu este războiul gândurilor care
vin de la diavol 63

Arhim. TEOFIL PĂRĂIAN

Mănăstirea Sâmbăta de Sus

- Tot mai mulți oameni trăiesc social în religie
și nu religios în societate 77
- „Trebuie să cunoaștem Scriptura pentru
aplicarea ei în viață” 89
- „Când mintea este câștigată pentru Dumnezeu,
este câștigat tot omul” 95
- „Să avem o minte care îndreaptă
lucrurile strâmbe” 106
- Sfârșitul? Cum o vrea Dumnezeu! 122

Protos. PETRONIU TĂNASE

Schitul românesc „Prodromu” din Sfântul Munte Athos

- Rugăciunea călugărului, rugăciunea mireanului 133
- Ce fac eu ca să intru acolo unde Dumnezeu
mi-a pregătit loc? 148
- Discuții de taină sub vârful Athonului 156

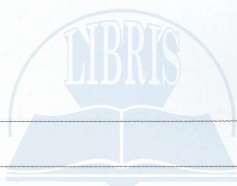
Ieroschim. IULIAN PRODROMITUL

- Pierderea dragostei, singura frică a creștinului 185

Arhim. ZAHARIA ZAHAROU

Mănăstirea „Sfântul Ioan Botezătorul” din Essex (Anglia)

- Nu e nimic mai presus de Liturghie în viața noastră 201
- Poruncile lui Dumnezeu, scară către Împărăție 209

Arhim. SYMEON COSSEC

Mănăstirea „Sfântul Siluan Athonitul” din Saint-Mars de
Locquenay (Franța)

*Hristos ne face accesibil exercițiul iubirii
după modelul Sfintei Treimi* 221

Arhim. MELCHISEDEC VELNIC

Mănăstirea Putna

*Doar cu Hristos înăuntrul tău poți înțelege
corect lucrurile* 237

Protos. HRISOSTOM CIUCIU

Mănăstirea Putna

Libertatea călugărului vine din ascultare 251

Protos. POLICARP STOIAN

Mănăstirea Bran, județul Brașov

*Întemeierea în Dumnezeu te face martorul
minunilor Lui* 265

Arhim. ARSENIE MUSCALU

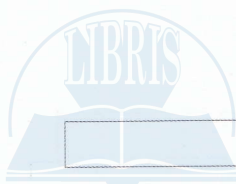
Mănăstirea „Sfântul Ioan Evanghelistul”-Cornu

La Paști trăim un Har, o lumină care nu sunt de aici 277

Dă sânge și ia Duh! 290

Ține-te după lumină! Nu ai cum să rătăcești 302

„Nu avem alternativă la Ortodoxie” 317

Ierom. MACARIE SIMONOPETRITUL

Mănăstirea „Simonos Petras”, Muntele Athos

Credința în Înviere, găsirea plinătății vieții 325**Arhim. MIHAIL DANILIU**

Schitul Vovidenia, județul Neamț

Psaltirea în viața credincioșilor 339**Ierom. TEOFAN MUNTEANU**

Mănăstirea Nera, județul Caraș-Severin

*Dorul lui Dumnezeu care poate învinge
„gravitația căderii”* 347

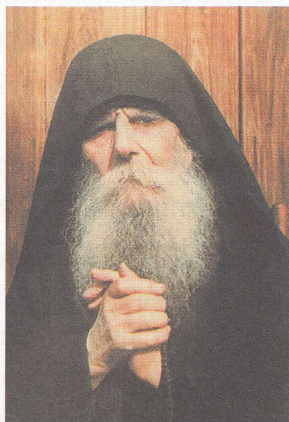

PREACUVIOSUL PĂRINTE ARHIMANDRIT

PAISIE OLARU

8

Părintele arhimandrit Paisie Olaru s-a născut la 20 iunie 1897, în satul Stroești, comuna Lunca, județul Botoșani, într-o familie cu cinci copii, fiind cel mai mic la părinți. Tatăl său, Ioan, era pădurar, iar mama sa, Ecaterina, casnică. Din botez a primit numele de Petru. În anul 1921 a intrat în viața monahală la Schitul Cozancea din apropiere, luând la călugărie numele de

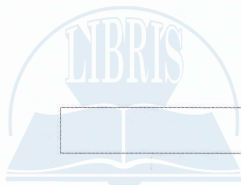

Paisie. În anul 1943 a fost hirotonit diacon, iar în anul 1947, preot, fiind pentru puțin timp egumen la schitul de metanie. În toamna aceluiași an se retrage la Mănăstirea Sihăstria, devenind duhovnic al întregii obști, până la sfârșitul vieții sale. Între anii 1972-1985 a trăit ca sihastru la Schitul Sihla, iar în ultimii cinci ani a locuit în chilia sa de la Sihăstria, fiind foarte bolnav, până s-a mutat la Domnul, în noaptea de 18 octombrie 1990.

„MILA LUI DUMNEZEU MĂ VA MÂNTUI ȘI PE MINE ȘI PE FII MEI DUHOVNICEȘTI“

Inspirați de cuvintele celor care l-au cunoscut mai bine, l-am numit pe Părintele Paisie Olaru cu alte ocazii „duhovnicul cel bun“ sau „părintele cu inimă de mamă“. Cum a strâns, oare, monahul din Munții Neamțului, cu chipul acela aspru, atâta iubire și asemenea cuvinte frumoase? În niciuna din puținele fotografii rămase, marele duhovnic nu schițează măcar un zâmbet. Chipul său, de o nesfârșită sobrietate, pare a fi al unui om foarte aspru. Dimpotrivă, dacă nu l-ai cunoscut și îi citești doar cuvintele de o extraordinară naturalitate, în minte ți se proiectează un cu totul alt chip. Te gândești că Părintele Paisie a fost un om întotdeauna vesel, cu un temperament vioi, dornic în permanență să vorbească și să sfătuiască. Ce mai, îți vine să-l compari, fără a sta prea mult pe gânduri, cu părintele Cleopa, de care Părintele Paisie a fost „legat, cu inima, cel mai mult“ în viața sa, după cum el însuși mărturisea. Părintele Paisie Olaru a rămas, chiar și pentru cei care l-au

cunoscut foarte bine, o mare taină, cum taină este și sfințenia însăși. Și nu credem să exagerăm când spunem acestea. Chiar dacă Dumnezeu nu a rânduit încă ziua în care Părintele Paisie să fie cinstit ca sfânt în Biserică, după toată rânduiala, nu puțini sunt cei care cred cu tot sufletul lor că Dumnezeu l-a așezat pe blândul duhovnic în ceata de lumină a sfinților Săi. În continuare vă oferim, sub formă de interviu, mai multe răspunsuri date de Părintele Paisie fiilor săi duhovnicești, adunate de Părintele Ioanichie Bălan în seria „Convorbiri duhovnicești“.

În ce an ați intrat în obștea Mănăstirii Sihăstria și cum era viața duhovnicească pe atunci în această mănăstire?

Am venit la Sihăstria în anul 1948. Stareț era Părintele Cleopa. Aici era pe atunci adevărată viață de obște. Am apucat părinți care nu aveau în chilie nimic, afară de pat și câteva cărți de rugăciuni. Părintele Dometian, un călugăr bătrân și sporit duhovnicește, era nelipsit noaptea de la biserică. El începea regulat Miezonoptica. Un alt călugăr smerit, Cristofor, care îngrijea de bolnavi, îl aducea noaptea în spate pe frațele Mihai, care era paralizat. Toți frații erau obligați să vină la Utrenie, iar cine nu venea, nu mânca a doua zi. Toți erau mulțumiți că domnea pacea și în sfânta Mănăstire Sihăstria.

„Mila lui Dumnezeu mă va mântui și pe mine și pe fiii mei...”

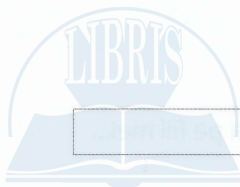
Legământul Părintelui Paisie cu Părintele Cleopa

Ce ascultare deosebită ați avut la Sihăstria?

Am fost rânduit de Părintele Cleopa cu spovedania călugărilor și mirenilor care veneau la mănăstire, iar când aveam timp, mai lucram și la grădină.

Ce legământ duhovnicesc aveți cu Părintele Cleopa?

În toamna anului 1935, Părintele Cleopa venea din armată și a trecut pe la mine, la schitul Cozancea, să ia binecuvântare. La plecare, cum îl petreceam prin pădure, l-am întrebat: „Ei, acum ce ai de gând să faci, frate Costache? – că încă nu era călugăr. Rămâi la Cozancea? Sau te duci din nou la Sihăstria?” „M-aș duce tot la Sihăstria, Părinte Paisie, unde am stat cinci ani și unde sunt mormintele fraților mei. Acolo am mai multă liniște...” Atunci ne-am așezat amândoi în genunchi, am făcut trei metanii și eu am zis această rugăciune: „Doamne, binecuvintează făgăduința noastră ca să fim amândoi împreună, și în veacul acesta și în cel ce va să fie. De voi muri eu întâi să fie el la capul meu, iar de va muri el întâi să fiu eu la capul lui. Amin!”. Apoi ne-am sărutat amândoi și neam despărțit... De Părintele Cleopa sunt legat, cu inima, cel mai mult în viața aceasta!

Când ați fost transferat la Mănăstirea Slatina și cum era viața mănăstirească în această obște călugărească?

Ne-am dus la Slatina în toamna anului 1949, cu un sobor de 23 de călugări din Sihăstria, în frunte cu Părintele Cleopa. Am apucat și aici părinți sporiți în cele duhovnicești, ca Părintele arhimandrit Paisie Cozma. Înainte de moarte, părintele Paisie a chemat pe toți părinții și s-a iertat cu toți. Am venit și eu lângă patul lui și l-am îndemnat să zică „Doamne Iisuse...“. Iar el mi-a răspuns: „Părinte Paisie, sunt om păcătos, sunt tare păcătos, dar alt Dumnezeu nu am cunoscut. Lui m-am rugat în toată viața mea și cred că are El grijă de mine...“ și așa zicând, și-a dat duhul în fața noastră. Am mai cunoscut un monah cuvios, pe care l-am luat sub mantie la schivnicie, cu numele Iuvenalie Bârsan. Citea mereu la Psaltire și iubea ascultarea și tăcerea. Era paracliser și colivar și niciodată nu dădea greș. Iubea sărăcia, că nu avea în chilie decât două haine călugărești, o cergă și Psaltirea și întotdeauna era mulțumit. În timpul nostru s-au adunat la Slatina mai mulți frați și era multă ascultare și armonie în mănăstire, că ce poate fi mai bun și mai frumos pe pământ decât dragostea?

Ați trăit un timp și la Schitul Rarău. Ce amintiri duhovnicești păstrați în memorie de la Rarău?